

VI. Внутрішні хвороби.

УДК 617.8-043.613.214

1. ВПЛИВ МАЛИХ ДОЗ АЛКОГОЛЮ НА ОРГАНІЗМ ЛЮДИНИ

Беднягін М.А. - студент 2 курсу

(Тернопільський медичний інститут)

Науковий керівник: проф. Викалюк Ю.Ф.

Остання кампанія боротьби з пияцтвом та алкоголізмом була спрямована в деструктивне русло силових методів. В той же час виноробство та пивоваріння були невід'ємною частиною древньої цивілізації. Культура вживання цих напоїв передбачала стриманість, приуроченість до свят, обмеженість у кількості алкоголю (А), абсолютна заборона його для молоді та жінок. Той, хто не розбавляв вино (В) водою, вважався гірким п'яницею. З біблійних часів В відіграло роль резерву калорійності у раціоні бідняків серед жителів Середземномор'я. Негативний вплив великих доз міцних напоїв на здоров'я людини вивчений добре. Ми ознайомилися з літературою, в якій висвітлюється дія малих доз А. В та пиво (П) містять екстрактивні та ароматичні речовини, сумарна дія яких на організм оцінюється позитивно.

Складні ефіри, які визначають букет В, становлять лише 0,01% від його об'ємної ваги. Проте вони зумовлюють збуджуючу дію, яка значно сильніша за вплив простого розчину А такої ж міцності (Ш.Бошарде, 1989). Проціаніди В є протекторами судинної стінки, покращують стан колагену та еластину, активізують обмін холестерину, гістаміну, аскорбінової кислоти. Вони зв'язують вільні радикали, які є чинниками прискореного старіння (Ж.Маскульє, 1988). В містить і шкідливі домішки, проте корисна його дія переважає. П і В стабілізують функції клітинної мембрани. Вживання невеликих доз А низької концентрації зменшує ризик інфаркту головного мозку, але підвищує можливість гемораргічного інсульту (М.Бурр, 1988, Г.Дартік, 1990). Частота інфарктів міокарда на 30-50% нижча серед тих, хто вживає малі дози А, ніж у тих, хто взагалі не вживає його або п'є більше 75-120 г горілки в день (Б.Дівін, 1980; М.Гілтон, 1990). Мінімальна сметрність від ІХС відзначається при дозі 47 - 70 г на тиждень (Л.Фрідман, 1986), проте при дозі 50 - 92 мл А на день спостерігається надмірний розвиток атеросклерозу (М.Мілон, 1990). Дослідження А.Наку та ін. (1990) свідчать про розвиток хронічного алкогольного гепатиту, міокардіодистрофії та хронічного запалення легенів у випадках зловживання В. З давніх давен медицина широко використовувала сухі натуральні В і П як

загальнозміцнюючі та сечогінні засоби, для збудження кровотворення, покращення гемодинаміки (білі В), при лікуванні проносів, хлорозу, скорбуту, рахіту, атонії кишечника (червоні В). Отже, за свідченнями переважної більшості авторів, позитивний вплив на здоров'я поміркованого вживання натуральних В та П значно переважає над негативними його наслідками.

УДК 615.088.616.5-007

2. СТАН ПЕРЕКИСНЕВОГО ОКИСЛЕННЯ ЛІПІДІВ У ХВОРИХ ІЗ ЗАПАЛЬНИМИ ПРОЦЕСАМИ ДОДАТКІВ МАТКИ

Кулініч Т.І. - студент 4 курсу

(Тернопільський медичний інститут)

Науковий керівник: к.м.н., ас. Бойчук А.В.

Дослідженнями останніх років доведено, що структурна і функціональна дезінтеграція мембранних утворень, яка виникає під впливом різноманітних причин, є основним фактором в розвитку багатьох захворювань. Метою нашої роботи було дослідження ролі перекисневого окислення ліпідів в патогенезі розвитку запальних процесів додатків матки. Клінічні спостереження проводились на базі пологового будинку #1 м.Тернополя.

Нами було обстежено 28 хворих із загостренням хронічного двобічного аднекситу і 30 здорових невагітних жінок, лікування яких проводилось за традиційною методикою. При аналізі антибіотикограм нами виявлено високий відсоток таких збудників, як епідермальний стрептокок - 34,1%; кишкова паличка - 17,55; ентеробактер - 9,3%; золотистий стафілокок - 8,2%; клебсієла - 8,2%. В 21,1% бактеріологічного дослідження вмісту цервікального каналу висівалось одночасно 2-3 збудника. Найчастіше асоціювали стафілокок та ентерокок.

При вивченні стану перекисного окислення ліпідів, нами виявлено, що загострення хронічного запалення геніталій викликає зростання в 1,5-2 рази рівня продуктів перекисного окислення ліпідів. Загальноприйняте комплексне лікування приводило до незначного зниження інтенсивності цього процесу.

Таким чином, патогенетично обумовленим засобом є додаткове включення в комплексне лікування антиоксидантів, що дозволить підвищити ефективність лікування.